

Κρίση: έξοδος μόνο με ευρύτερη λαϊκή συναίνεση

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Η Κυβέρνηση, αυτή που θα αναλάβει να διεκπεραιώσει την κρίση, να αναλάβει απόλυτα την ευθύνη της εφαρμογής των νόμων και να μην επιτρέψει στους επιτήδειους, που πάντοτε θα υπάρχουν, να ξεφεύγουν τις υποχρεώσεις τους. Δεν έχει σημασία ποιος θα είναι κυβερνήτης. Ο καθένας να γίνει πρωθυπουργός στον εαυτό του και να ελέγχει τις πράξεις του ώστε να έχουν την μέγιστη απόδοση στον σκοπό της σωτηρίας της πατρίδας μας.

Εμείς, όλοι, θα ζήσουμε στον τόπο αυτό. Αν υπάρχει κάποιος που είναι ο μόνος που αξίζει τον έπαινο και την έκφραση της ευγνωμοσύνης από το κοινωνικό σύνολο, είναι ο ανώνυμος, ο έντιμος, ο φιλότιμος, ο εργατικός πολίτης. Είναι καιρός να πάψουν να λοιδωρούν ή να καπηλεύονται την έννοια της Πατρίδας οι απάτριδες. Αν λειτουργήσουν οι φορείς της εκτελεστικής, της νομοθετικής και της δικαστικής εξουσίας χαριστικά, είμαστε καταδικασμένοι εις θάνατον από τους εαυτούς μας και να μην αναζητούμε ευθύνες από ξένες δυνάμεις. Αυτές μπορεί να ψάχνουν συνεργάτες, αυτή είναι η δουλειά τους και το συμφέρον τους, εμείς οφείλουμε να φερθούμε ως Έλληνες. Να συνεργαζόμαστε με όλους τους λαούς, αλλά να αγαπάμε και να υπηρετούμε ευσυνείδητα την πατρίδα μας και να μην την

προδίδουμε. Να επιλέγονται άνθρωποι ικανοί, έντιμοι και αποτελεσματικοί επικεφαλείς στις διάφορες υπηρεσίες, ιδίως ελεγκτικές, ώστε να λειτουργεί το κράτος σωστά και αποτελεσματικά.

Λαό ενωμένο κάτω από σωστή διακυβέρνηση, κατά κανόνα τον σέβονται οι άλλοι λαοί. Δεν είναι καλύτεροι και ικανότεροι από τον δικό μας. Οι Έλληνες όταν εργάζονται σε συνθήκες κατάλληλες διαπρέπουν και προκαλούν τον θαυμασμό. Εδώ εξωθούνται σε ανεπιθύμητες ενέργειες από ακατάλληλους διαχειριστές της εξουσίας, συνήθως εν ονόματι της ταλαιπωρημένης δημοκρατίας, την οποία ούτε πιστεύουν, ούτε την υπηρετούν, αλλά βάνουσα κακοποιούν. Η κατανομή των βαρών μας είναι δίκαιη γιατί ο φτωχός ήδη έχει προσφέρει αυτό που του αναλογεί με το παραπάνω. Είναι φτωχός.

Το ίδιο και ακόμη περισσότερο επώδυνη είναι η λύση της δραχμής. Αν δεν ήμασταν στην ευρωζώνη εξ αρχής, δεν θα υπήρχε πρόβλημα και ίσως δεν θα είχαμε την κρίση. Τώρα η έξοδος θα είναι πολύ επώδυνη. Η μόνη περίπτωση να μετριασθεί η επίπτωση από την έξοδο του ευρώ και επάνοδος στην δραχμή, είναι η καθολική αποδοχή των συνεπειών από τον λαό. Για να επιτευχθεί αυτό, όμως, απαιτείται, όπως ειπώθηκε και πριν, η ομοψυχία και στην πολιτική ηγεσία. Όχι λυκοφιλίες και οπισθομαχαιρώματα, αλλά ειλικρινής συνεργασία, η οποία θα εμπνεύσει αντίστοιχα και τον λαό. Θα ακολουθήσουν δύσκολες μέρες και χρόνια. Αλλά ο λαός μας έχει περάσει και χειρότερες περιόδους ανέχειας και επέζησε.

Είναι σχετική η έννοια του πλούτου και της φτώχειας. «Πλούσιός εστί ο εν ολίγοις αναπαυόμενος». Όταν ένας προσφέρει από το υστέρημά του στον πλησίον του, μπορεί να αισθανθεί την χαρά της πληρότητας. Όταν προσφέρει από καρδίας θα ανακαλύψει ότι δεν στερείται ποτέ τίποτε. Εάν συγκινηθούν λίγο και όσοι διαθέτουν υλικόν πλούτο και εκληρώσουν τις υποχρεώσεις τους στο κοινωνικό σύνολο, δηλαδή την πολιτεία, θα νοιώσουν το καινό που προσφέρει η ματαιοδοξία και ο εγωισμός. Σημασία έχει να υπάρχει ο σωστός έλεγχος και η δίκαιη εφαρμογή των νόμων. Να υπάρχει η «αγαθοποιός αυστηρότητα». Το κράτος να εμπνεύσει εμπιστοσύνη στον λαό. Όλοι θα αισθανθούμε καλύτερα καθώς θα μοιρασθεί το βάρος. Άλλωστε από εμάς θα εξαρτηθεί και το μέλλον των παιδιών μας.

Η ουσία για να ξεπερασθεί η οικονομική κρίση, είναι να ξεφύγουμε ως άτομα και ως σύνολο, ως απλοί ή επώνυμοι πολίτες, ως άρχοντες ή αρχόμενοι, από τον αρρωστημένο ατομικισμό απόρροια του ανόητου εγωισμού. Αν δούμε ο ένας τον άλλο ως πρόσωπο, αν δούμε στο πρόσωπο του άλλου τον εαυτό μας, αν δράσουμε ως σύνολο για το σύνολο και το κάθε ξεχωριστό πρόσωπο, δεν νομίζετε ότι μπορούμε να λύσουμε την κρίση; Εάν δεν υπάρξει συναίνεση από την συντριπτική πλειονότητα του λαού και των πολιτικών στην αποδοχή μιας λύσης, όσο επώδυνη

και αν είναι, τότε να είμαστε σίγουροι ότι δεν θα λυθεί ποτέ η κρίση. Χρειάζεται συμμετοχή όλων των δυνάμεών μας, με χρηστή, με σοβαρούς ελεγκτικούς μηχανισμούς διοίκηση, η οποία θα εφαρμόζει τους νόμους, με την ίδια αυστηρότητα για κάθε παραβάτη όσο ψηλά και αν ίσταται. Από τον απλό πολίτη μέχρι τον Ανώτατο Άρχοντα. Αλλά αυτό να γίνει συνείδηση στο καθένα.

Η παραβατικότητα και παρανομία δεν είναι απρόσωπη και ούτε γενικεύεται. Εάν υπάρχει δόλος στην παράβαση, δεν πρέπει να παραχωρείται ασυλία. Η αυστηρότητα να είναι μεγαλύτερη στους υπεύθυνους διαχειριστές της εξουσίας. Επώνυμα να καταγγέλλονται και να εισπράττουν την περιφρόνηση, αφού πρόδωσαν την εμπιστοσύνη με την οποία τους τίμησαν.

Αντί να μεμψοιμερούμε, καιρός είναι να δείξουμε στους εταίρους μας ότι δεν είμαστε επαίτες, αλλά άνθρωποι που αποκτάμε σοφία από τα λάθη μας. Αυτή μας διδάσκει και μας εμπνέει να κατανοούμε τους άλλους λαούς και όταν υποφέρουν να τους είμαστε αλληλέγγυοι όχι δανείζοντας ως τοκογλύφες, αλλά προσφέροντες με αγάπη και κατανόηση στις δυσκολίες τους. Και σε ισχυρούς λαούς, όταν η ιστορία τους τιμωρεί κατά κάποιον τρόπο για την συμπεριφορά τους, η φτωχή Ελλάδα προσφέρει τον πλούτο της αγάπης, της σοφίας, της αλληλεγγύης, της κατανόησης, της συμπόνιας, της ανθρωπιάς, της ιστορίας της και χωρίς κανένα δισταγμό λέγει: ναι, να παραγραφούν τα χρέη μιας χώρας, όσο ισχυρή και αν είναι.

Όταν δεινοπαθεί ένας λαός έχει ανάγκη συμπαράστασης. Έτσι, και οι λαοί θα μάθουν να αγαπάνε, να μην είναι υπερόπτες. Γιατί η Ιστορία είναι αμείληκτη. Κανείς δεν γνωρίζει πότε θα έρθει η σειρά του να γευθεί την πίκρα της ταπείνωσης και της λειδωρίας. Εμείς, βέβαια, πάντα ως λαός, έστω και με πολλά ελαττώματα, θα τους τιμωρούμε σκληρά με την αγάπη μας. Τι στο καλό Ορθόδοξοι Χριστιανοί είμαστε. Οδηγός μας είναι η Πηγή της Αγάπης, ο Χριστός μας, που μας λέγει ότι το δλίεπτο της χήρας αξίζει πίοτερο από δισεκατομμύρια ευρώ.